

Dăunători la măr în curs de control

Автор(и): Кирил Кръстев, агроном

Дата: 13.09.2022 Брой: 9/2022

Frunzișul pomilor din septembrie fotosintetizează activ, asigurând asimilați pentru nutriția fructelor, diferențierea mugurilor fructiferi și depunerea nutrienților de rezervă.

Larvele eclozate târziu ale celei de-a doua generații a moliei merelor continuă să provoace viermănirea fructelor. Larvele provoacă, de asemenea, viermănirea fructelor la alte specii de pomi fructiferi. Molia minieră serpentină este încă dăunătoare, iar căpușa roșie europeană și-a depus ouăle de iarnă. Prin urmare, sunt necesare tratamente până în prima jumătate a lunii.

Molia merelor

Este răspândită în întreaga țară și apare anual la densități mari de populație. Atacă toate speciile de pomi fructiferi, provocând cele mai mari pagube la măr, păr, gutui, cais și nuc. Poate provoca o viermănire a fructelor de peste 80–90%.

Molia merelor dezvoltă două generații pe an. În anumite ani poate dezvolta și o a treia generație parțială, însă densitatea acesteia este extrem de redusă.

Într-o larvă complet hrănită într-un cocon dens, murdar-albicios, sub scoarța veche crăpată a trunchiurilor și ramurilor scheletice, în galeriile insectelor xylofage, în sol, în ambalaje, în depozitele de fructe și în alte locuri protejate adecvate.

În livezile mai vechi de măr, peste 90% din larvele de iarnă se găsesc pe trunchiuri și ramuri scheletice. În livezile tinere, din cauza lipsei scoarței crăpate, peste 50% din larve se ascund în sol, cel mai adesea atașate de partea subterană a trunchiului și a rădăcinilor.

Adulții care emerg din pupele primei generații zboară de la sfârșitul lui iunie – începutul lui iulie până la sfârșitul lui septembrie, când pot fi găsiți împreună cu adulții generației a treia parțiale. Trăiesc o perioadă mai scurtă decât adulții generației precedente – de la 3 la 12 zile, însă fecunditatea femelelor este semnificativ mai mare –

în medie 150 de ouă. Ouăle sunt depuse în principal pe fructe, acestea fiind deja fără peri. La sfârșitul lui august – începutul lui septembrie, ovipozitia încetează treptat.

Larvele eclozate se târăsc pe frunze și fructe în căutarea unui loc potrivit pentru a pătrunde în fructe. Deoarece pătrunderea durează câteva ore, ele aleg locuri ascunse – unde două fructe se ating, un fruct și o frunză sau o ramură, în caliciu între petalele uscate sau în cavitatea peduncului. Uneori, orificiul de intrare este greu de detectat deoarece larvele îl acoperă cu o mică grămadă de excremente și excreții, înfășurate cu fire de mătase, iar uneori este secretată și o secreție întunecată.

În fructele pomicole, larvele pătrund aproape întotdeauna în loja semințelor. Un fruct poate conține două sau mai multe larve, în special fructele mai mari. Fructele afectate pot să nu cadă, dar sunt deformate și/sau au orificii mari de ieșire și galerii umplute cu excremente brune. Pe acestea se dezvoltă adesea diverși fitopatogeni – în principal putregaiul brun.

La speciile cu sâmbure, larvele se hrănesc în partea cărnosă din jurul sâmburelui.

La nuc, ele se hrănesc mai des în pericarpul verde, provocând înnegrirea parțială fără a cauza pagube majore, dar în această perioadă are loc și pătrunderea în miez, care se produce în punctul de atașare la peduncul, iar uneori nivelul de viermănire este semnificativ.

Deși un singur fruct este suficient pentru a hrăni o larvă, întrucât fructele sunt mai mari, pagubele sunt de obicei semnificativ mai mari datorită fecundității crescute a femelelor.

O parte din adulți migrează și depun ouă pe alte plante gazdă – peri, piersici, nuci, gutui etc.

Durata stadiului larval este de la 18 la 35 de zile, în funcție de condițiile meteorologice și de planta gazdă folosită pentru hrănire.

Activitatea dăunătoare a larvelor celei de-a doua generații poate continua până la sfârșitul lui septembrie – începutul lui octombrie și poate fi finalizată în depozitele de fructe.

După finalizarea dezvoltării, larva părăsește fructul și coboară pe un fir de mătase către locurile de iernare, unde își întreșe un cocon și rămâne în el până în primăvara următoare.

O mică parte a populației – aproximativ 1–2% – se poate pupa, iar în august–septembrie emerg adulți care depun ouă și dau naștere unei a treia generații. Ouăle și larvele eclozate din acestea sunt foarte puține,

deoarece ovipozitia încetează în primele zece zile ale lui septembrie. Aceste larve de obicei nu reușesc să-și finalizeze dezvoltarea înainte de recoltare și continuă hrănirea în depozitele de fructe, unde se ascund și iernează împreună cu larvele celei de-a doua generații.

Larvele moliei miniere serpentine minează frunzele, rozând galerii serpentine imediat sub epiderma superioară, care se lățesc treptat

Molia minieră serpentină

Acest dăunător apare în toate regiunile pomicole ale țării și uneori atinge densități semnificative de populație. Atacă doar mărul, dezvoltând trei până la patru generații pe an. Zborul său durează mai mult de o lună. Adulții sunt activi în timpul zilei. În vreme rece se găsesc pe trunchi, iar când temperatura crește, se mută pe frunze. Masculii și femelele emerg maturi sexual și încep imediat să se împerecheze.

Ouăle sunt depuse pe partea inferioară a frunzelor, lângă nervuri. O femelă depune în medie 50 de ouă. Dezvoltarea embrionară durează de la 6 la 11–12 zile.

Larvele eclozate străpung corionul în punctul de atașare la substrat și pătrund în frunze fără să se miște pe suprafață. Orificiul de intrare este acoperit de coaja oului (corion). Larvele minează frunzele, rozând galerii serpentine imediat sub epiderma superioară, care se lățesc treptat. Lungimea minelor în care larvele și-au

finalizat dezvoltarea este de la 2,7 la 5 cm. Excrementele sunt aranjate în mijlocul minei, formând o linie lată sau două linii longitudinale.

Hrănirea larvilor durează de la 12 la 26 de zile. După finalizarea dezvoltării, larva roade o deschidere în formă de inimă în partea lărgită a minei, coboară pe un fir de mătase și se pupă (iernează) în sol la o adâncime de 5 până la 7 cm într-un cocon maro-deschis. Stadiul de pupă durează de la 6 la 13 zile.

Combatere

Împotriva larvelor moliei merelor puteți utiliza unul dintre următoarele produse – Carpovirusine (100 ml/ha), Madex Top (10 ml/ha), Dipel DF (50–150 g/ha), Sineis 480 SC (20–37,5 ml/ha), Delegate 250 WG (30 g/ha), Avant 150 EC (33,3 ml/ha), Deka EC (30 ml/ha), Decline 2.5 EC (30 ml/ha), Lamdex Extra (60–100 g/ha).

Pragul economic de dăunare (PED) este de 1,5–2% penetrări proaspete per fruct.

Împotriva larvelor tinere ale moliei miniere serpentine, înainte ca acestea să fi format o mină mare, tratați cu unul dintre insecticidele – Mospilan 20 SG (25 g/ha), Delegate 250 WG (30 g/ha), Sineis 480 EC (20–37,5 ml/ha), NeemAzal T/S (300 ml/ha).

PED-ul este de 3 mine proaspete pe frunză.

Pentru a reduce stocul de iarnă al ouălor căpușei roșii europene, adăugați în soluția de stropit unul dintre acaricidele – Apollo 50 SC (40 ml/ha), Nissorun 5 EC (0,05%), Naturalis (100–150 ml/ha).